

(বিজ্ঞান জগতৰ সোণালী মুকুটা)

অসম গৌৰৱ মহান বিজ্ঞানী গুৰু প্ৰসাদ দাস

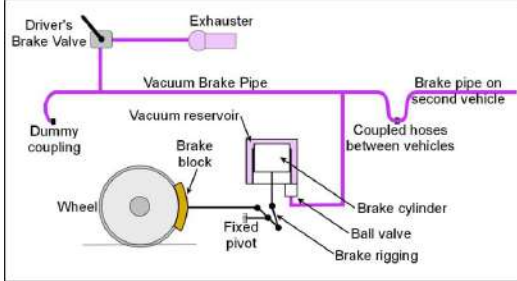
সংগ্ৰহঃ- অজিত কুমাৰ শৰ্মা, (কে আৰ পি), এচ চি ই আৰ টি, অসম

আৰম্ভণি - অধ্যৱসায় আৰু কৰ্মৰ প্ৰতি সুস্থ মানসিকতা থাকিলে মানুহে যিকোনো কৰ্মতে উচ্চ শিখৰত উপনীত হ'ব পাৰে। তাৰে এক জলন্ত উদাহৰণ হৈছে বিশিষ্ট বিজ্ঞানী আৱিষ্কাৰক শ্ৰদ্ধাৰ গুৰু প্ৰসাদ দাস। জেমচ ৱাটে বাষ্পইঞ্জিন আৱিষ্কাৰ কৰাৰ পাচত জৰ্জ ষ্টিফেনচনে বাষ্পচালিত ৰে'ল ইঞ্জিন আৱিষ্কাৰ কৰে। ৰে'ল লাইনৰ ওপৰেদি চলি যোৱাৰ বাবে এনে গাড়ীয়ে ৰে'লগাড়ী আখ্যা পায়। ৰে'লগাড়ীৰ সহায়ত মানুহ অহা-যোৱা কৰাৰ লগতে মাল-বস্তু পৰিবহণৰ দিশত যথেষ্ট অগ্ৰগতি লাভ কৰিলে। ৰে'লগাড়ীৰ মূল ইঞ্জিনৰ লগত লোৰে সজা লানি নিচিগা দবা সংযোগ কৰাৰ পাছত চলন্ত ৰে'লগাড়ী হঠাতে ৰখাবৰ বাবে বহু কষ্ট কৰিব লগা হৈছিল। তথাপি সাধাৰণ ব্ৰেক ব্যৱহাৰ কৰি ৰখাবৰ বাবে অধিক ভৰবেগ থকা গাড়ীখনে বহু দূৰ আগবাঢ়ি গৈছিল। ১৯৩০ চনলৈকে ৰে'লগাড়ীৰ কোনো ধৰণৰ ব্ৰেক আৱিষ্কাৰ হোৱা নাছিল। সাধাৰণ প্ৰক্ৰিয়াৰে এই গাড়ী ৰখোৱা হৈছিল। ভেকুৰাম ব্ৰেক আৱিষ্কাৰ হোৱাৰ পিছত এনে ভৰবেগ যুক্ত যিকোনো গাড়ী বা ইঞ্জিন নিজৰ ইচ্ছা মতে কন্ট্ৰল কৰিব পৰা হ'ল। আমাৰ অসম সন্তান বিখ্যাত ইঞ্জিনিয়াৰ গুৰু প্ৰসাদ দাসে automatic vacuum brake উদ্ভাৱন কৰি ৰে'লগাড়ীৰ এটা ডাঙৰ সমস্যা দূৰ কৰে। সেয়েহে গুৰু প্ৰসাদ দাস আমাৰ গৌৰৱ।

জন্মঃ- এইজন মহান বিজ্ঞানীৰ জন্ম হৈছিল ১৯০৪ চনৰ ১২ ফেব্ৰুৱাৰী তাৰিখে অসমৰ বৰপেটা জিলাৰ বিলৰতাৰিহাটী নামে ঠাইত। তেখেতৰ পিতৃৰ নাম আছিল ৰাম প্ৰসাদ দাস আৰু মাতৃৰ নাম আছিল পদ্মাৱতী দাস। তেখেতৰ পিতৃ আছিল বৰপেটাৰ প্ৰথম আইন স্নাতক। পৰিবাৰৰ নাম আছিল চঞ্চলা ৰাহা। তেখেতৰ দুটি সন্তান ক্ৰমে বাসুদেৱ আৰু ৰণদেৱ। পৰৱৰ্তী কালত কলিকতাৰ বাসিন্দা হিচাপে জীৱন অতিবাহিত কৰিছিল।

শিক্ষাঃ- প্রাথমিক শিক্ষা সুখ্যাতিৰে সমাপ্ত কৰি বৰপেটা চৰকাৰী উচ্চ মাধ্যমিক বিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰে। বৰপেটাৰ প্ৰথম আইন স্নাতক আৰু নাম থকা অধিবক্তা পিতৃৰ পুত্ৰ হৈও পিতৃৰ আদৰ্শৰে গঢ় ল'ব নোৱাৰিলে। পঢ়া শুনাৰ প্ৰতি গুৰু প্ৰসাদৰ একেবাৰেই মন নাছিল। তেওঁ অনাই-বনাই ফুৰি বেছি ভাল পাইছিল। তেওঁ অষ্টম শ্ৰেণীত পঢ়ি থকা অৱস্থাতে অৰ্থাৎ 1921

চনত মহাত্মা গান্ধীৰ নেতৃত্বত অসহযোগ আন্দোলন আৰম্ভ হৈছিল। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে বিদ্যালয় এৰি আন্দোলনত যোগ দিছিল। সেই সুযোগতে ব্যৱসায়ৰ প্ৰতি অধিক আগ্ৰহী গুৰু প্ৰসাদে আনুষ্ঠানিক শিক্ষা সিমানতে সমাপ্ত কৰি ঘৰৰ পিতৃ-মাতৃৰ অজ্ঞাতে এই

আন্দোলনত যোগ দিয়ে আৰু ব্যৱসায়ৰ বাবে কলিকতালৈ ঢাপলি মেলে। যাঁওতে এজন ব্যৱসায়ীৰ পৰা কিছু এৰি, মুগা আৰু পাটৰ কাপোৰ ব্যৱসায়ৰ বাবে লৈ গৈছিল। সেই বোৰ বিক্ৰী কৰি পোৱা টকাৰে কিছুদিন চলাৰ পাছত আৰ্থিক অৱস্থা বেয়া হৈ পৰে। সেই সময়তে অসমৰ সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা, ভোলানাথ বৰুৱা আৰু কামেশ্বৰ দাসৰ সান্নিধ্যলৈ আহে। তেখেত সকলে ভোলানাথ বৰুৱা দেৱৰ মটৰ গেৰেজত যোগালি হিচাপে কাম এটা যোগাৰ কৰি দিয়ে আৰু পঢ়াশুনা কৰিবৰ বাবে চিতপুৰ নৈশ স্কুলত নাম লগাই দিয়ে। ইয়াত থাকোঁতেই 1924 চনত মেট্ৰিক পাছ কৰে। তেওঁৰ এটা ভাল গুণ আছিল যি কাম কৰে ভাল দৰে শিকি বুজি লৈহে কৰে। গেৰেজৰ কাম বোৰ তেওঁ বৰ নিখুঁত ভাবে কৰিছিল। অতি কম সময়তে তেওঁ সকলোৰে প্ৰিয় হৈ পৰে। এদিন থমছন এণ্ড কোম্পানীৰ এজন তীখা উদ্যোগ ব্ৰিটিছ ব্যৱসায়ীয়ে তেওঁৰ কামত মুগ্ধ হৈ মটৰ কাৰিকৰী শিক্ষাৰ অধিক জ্ঞান আহৰণৰ বাবে কলিকতা টেকনিকেল স্কুলত নাম লগাই দিয়ে আৰু “বাৰ্ণ এণ্ড কোম্পানী”ত চাকৰি এটাও যোগাৰ কৰি দিয়ে। ইয়াৰ পৰা তেওঁ কাৰিকৰী শিক্ষাৰ ডিপ্ল’মা লাভ কৰে। এদিন ইডেন গাৰ্ডেনত বহা আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় বৰ্কচপত যোগ দিবলৈ সুবিধা পায়। তেখেতৰ কামত মুগ্ধ হৈ ইংৰাজৰ উচ্চপদস্থ ব্যৱসায়ী জনে গুৰু প্ৰসাদ দাসক “ইন্সটিটিউট অফ মেকানিকেল ইঞ্জিনিয়াৰিং”ত প্ৰশিক্ষণ ল'বলৈ ইংলেণ্ডলৈ পঠিয়াই দিয়ে। তাত সুখ্যাতিৰে প্ৰশিক্ষণ সমাপ্ত কৰে আৰু কেইটামান যন্ত্ৰ আৱিষ্কাৰ কৰি সুখ্যাতি লাভ কৰে। ৰে’লৰ বাবে উদ্ভাৱন কৰা ভেকুৰাম ব্ৰেক তেখেতৰ

